

bos bij nacht

nacht van de duisternis
maar de kinderen hielden
hun toortsen hoog

de boswachter sprak
over vleermuis en uil
en de bolsters van een kastanje
knapten onder onze stap

een oude dichter vertelde
over een graaf: die had
wel duizend zonen
bij duizend mooie meisjes

ach, deze oude dichter:
hij heeft nog Gezelle gezien
op wandel langs de reien
Gezelle zong en zijn vriend
begon van blijdschap te schreien

in de toren van een abdij
telden de klokken de tijd -
verder was het stil, de stad
zweeg en sterren renden
als kinderen over hun Melkweg

de toortsen hoog, de moeders
waren warme vrouwen
en de dichter las alsof
deze nacht van vossen
en wouwen een sprookje was

Staf De Wilde